

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • březen 2015 • Ročník XX

Hospodin je Bůh živý

Ve jménu Otce, i Syna,
i Ducha Svatého. Amen.
Vítám vás na dnešních bohosluž-
bách pozdravem apoštolů: Milost
vám a pokoj od Boha Otce našeho
i Pána Ježíše Krista.

Introit: Ž 145, 8-9: „Hospodin je
milostivý, plný slitování, shovívavý
a nesmírně milosrdný. Hospodin je
ke všem dobrotivý, nade vším, co
učinil, se slitovává.“

Hospodine, ty jsi vyvýšen nad všemi
národy, myšlenkami a silami, nad
nebesa ční tvá sláva. Sestupuješ níž,
abys viděl na nebesa a na zemi, tak
vysoko ční tvůj majestát! Kdo je jako
ty, Hospodine? Nuzného pozvedáš
z prachu, z bahna vytahuješ ubožá-
ka. Od počátku zjevuješ svou sprave-
dnost a vůli, od pradávna vedeš
svět svou mocnou rukou. Otče, jsme
nesmírně vděční, že je možné sloužit
takovému, jako jsi ty. Jsme vděční, že
se před tebou můžeme sklánět a na-
cházet před tvou tvář naději, sílu,
odvahu, pravdu i vytrvalost.

Ty víš, Pane, jak moc na tobě závisí-
me. Jak velice tě potřebujeme pro náš
život. Ty nám dáváš kyslík k dýchá-
ní, světlo dne i tmu noci, dáváš nám
modrou oblohu i dešť. Nevíme, co
bychom bez tebe dělali, kam bychom
směřovali, na čem stavěli svá rozhod-
nutí a svůj život.

S tebou však je možné žít, a už ne jen
přežívat. S tebou je možné žít dokon-
ce spravedlivě, pokojně, láskyplně.
A to všechno chceme, to a mnohem
víc. Chceme se radovat, být úspěšní,
chceme mít pocit smyslu v našich
životech. Chceme také obstát v po-
kušních a těžkostech, chceme dob-

Bratr vikář Dan Páleník, který nám tímto kázáním posloužil v neděli
11. ledna, je stále kandidátem na nového faráře našeho sboru.

ře vychovat děti, chceme vytrvat ve
svých slibech a spoléhání na tebe.
Chceme být plnými lidmi. Děkujeme,
nebeský Králi, že s tebou je mož-
né to vše i mnohem více. Amen.

Základ kázání: 1Sa 8, 4-22a

Milé sestry, milí bratři,

rozhodli se ti Izraelci správně – že
chtěli krále, jako mají všechny ostat-
ní národy? Nebo to bylo rozhodnutí
špatné, protože králem jim byl přece
Hospodin?

Otázka krále se objevila v době, kdy
byl Samuel již starý, Izraelci byli vel-
mi ohrožováni okolními národy,
zejména Pelištejci, ale také Amónci,
Amálekovci a mnohými dalšími.
Samuelovi synové nestáli za nic,
byli to lotři, podvodníci, byli lakotní
a převraceli právo. Copak měli Izra-
elci jinou možnost než chtít krále?
Nebyl nikdo, kdo by po Samuelovi

přebрал úlohu vůdce, soudce, proka-
ka – a král se očividně těm ostatním
národům vyplácel!

Jak by tedy mohlo být rozhodnutí
Izraelců chybné? Byli v situaci, kdy
nemá kdo vést a národ se rozpadá
tlaky vnitřními i vnějšími! A Hos-
podin jim jejich rozhodnutí ještě od-
kýval. Místo aby je zastavil, potrestal
a tvrdou rukou poučil o hlouposti je-
jich rozhodnutí! Tak to přece muselo
být dobré rozhodnutí, ne?

No, nemuselo. Hospodin přece ne-
zastavil Adama ani Evu ve své za-
hradě. Nezastavil smilnicího Davida,
lhajícího Abrahama ani úskočného
Jákoba. Nezastavil jeruzalémské star-
ší, když se rozhodli odsoudit Ježíše
k smrti, nezastavil ani lid, který chtěl
raději pověstného zločince Barabáše
než nevinného Ježíše. To, co dnešní
text říká nahlas, vlastně tušíme skrze
celou Bibli i své životy: Hospodin ctí
lidská rozhodnutí. Izraelci chtěli krá-

le, tak dobře. Rozhodl/-a ses tak, jak
ses rozhodla, máš to tak mít.

Hospodin ctí lidské rozhodnutí, i kdy-
by bylo sebestředné. Ale nečiní to nijak
povrchně, pokrytecky. I ten izraelský
lid nechal důsledně a pořádně varo-
vat: Chcete krále, Izraelci? Chcete být
jako ostatní národy? Tak budete – král
vám vezme syny i dcery, vezme vám
to nejlepší z dobytka, polí a vinic. Vez-
me vám peníze, služebníky, čas i síly,
až budete dřít na jeho vozech a palá-
cích. Vezme vám i vaše životy, až vás
pošle do boje dle svého uvážení.

Izraelci to však pochopili jako nut-
né zlo. Tak už to s vládci bývá, že si
berou. Ale výměnou za to všechno
získají Izraelci jasné vedení, ochranu,
reprezentaci – a taky osobu zodpo-
vědnou, na kterou půjde nadávat, až
něco nebude fungovat. Tak to není
zase tak špatný obchod.

A právě tady nastává skutečný pro-
blém příběhu: Ti Izraelci totiž nepo-
chopili Hospodinovo varování. Nebo,
lépe řečeno, pochopili ho špatně, jen
v jeho praktické, materiální rovině.
Ono varování totiž sděluje, že lidský
král a vládce hlavně bere. Dokonce
nejdříve bere, než vůbec něco začne
dávat či dělat. A bere všechno – děti,
čas, síly, peníze, majetek, budouc-
nost, svobodu i samotný lidský ži-
vot. Naopak Hospodin, jediný pra-
vý a dobrý král, ten si nevzal nikdy
nic. Vždyť co by si taky bral, nic mu
nemůžeme nabídnout, nic od nás
nepotřebuje, nás nepotřebuje. Ale
přitom dává, dává hrozně moc, zno-
vu a znovu. I toho krále by těm Izra-
elcům dal, časem, až by byla vhod-
ná doba. Hospodin, nebeský král,
vlastně jenom dává, nikdy nebere.

Pokračování na 2. straně

Hospodin je Bůh živý

Pokračování z 1. strany

Ale to ti Izraelci nepochopili, ba dokonce to v tom varování ani nezaslechli. A my? Máme pocit, že si od nás Hospodin bere – čas, síly, cokoli jiného? Nebo vnímáš, kolik Hospodin dal, dává, a kolik toho má pro tebe ještě přichystáno?

A tak se vyjasňuje i ta otázka z úvodu kázání: Izraelci se rozhodli dobře i špatně. Podobně jako Adam a Eva v zahradě, jako David s Bat-šebou, jako jeruzalémská starší vůči Ježíšovi – bez nich by nebylo Vzkříšení. A my asi vnímáme většinu vlastních rozhodnutí podobně – jsou vždy zároveň dobrá i špatná. A jsme v takovém chápání ztraceni, zmateni – a pak i ve vlastním životě. Vždyť všechno má své pro a proti! Každé rozhodnutí je aspoň k něčemu malému dobré, ale i k něčemu zlé! Tak to přece s námi lidmi je...

Je. Ale nemusí být. Proto je tak důležité, že Hospodin ctí lidská rozhodnutí. Ta aspoň trochu dobrá a rozumná, i ta ostatní. Protože na otázky, jež se objevují v našich životech, se lze dívat i jinými očima než lidskýma. Vše, co se děje, lze chápat nejen v perspektivě sociologické, politické, ekonomické, praktické, biologické – ale také v té náboženské. A to ti Izraelci neudělali. Ba dokonce je to ani nenapadlo – vždyť jde o krále, co to má společného s Hospodinem?!

Současná česká kultura tento způsob myšlení ještě rozvinula: Vždyť co má společného moje zaměstnání s Hospodinem? Moje živobytí? Výchova mých dětí, výběr škol, kroužků? Vždyť co má společného s Hospodinem co jím, jak se chovám k druhým, co s ním má společného politika? Výběr životního partnera? Co s tím má společného Bůh?

Všechno, řekne Hospodin. A dodá: Dokud budeš na cokoli v tomto světě hledět jen lidskýma očima, bude to vždy o poměrování zisku a ztráty, dobrého a špatného. Právě jako to dělají všechny ostatní „národy“. Každé tvé rozhodnutí bude dvojaké. Pokud ale přijmeš mé varování, pokud přijmeš má doporučení, můžeš činit to, co je dobré. I kdyby až v perspektivě roku, dvaceti, tisíce let. Ať už půjde

Spolu s Danem Páleníkem navštívila náš sbor i jeho přítelkyně Dana Kroupová. Na snímku při besedě v presbyterně s bratrem farářem Janem Opočenským.

o otázky a starosti soukromé, ba nejnepříjemnější, nebo celospolečenské. A tak se ten izraelský problém krále týká i nás, také řešíme otázky malé i velké, v rodině, ve sboru, v církvi, v duši. Také nacházíme řešení horší či lepší. A i ti Izraelci měli pravdu, král Saul i David porazili téměř všechny nepřátele a zajistili celou zemi tak, že Šalomoun mohl vládnout desetiletí v míru. Ale každý z nich se dopustil řady hrozných věcí. A po Šalomounovi se Zaslíbená země rozpadla na dvě, jež posléze obě přestaly existovat jako samostatné útvary. A dodnes je s tím územím spojen veliký, až celosvětový, problém. Bylo to tedy z jejich strany naprosto špatné rozhodnutí. Aby ne, vždyť se vůbec nezaobírali Božím pohledem na věc. A i když ho slyšeli, tak ho zcela ignorovali.

Ale Hospodin, jenž ctil jejich rozhodnutí pro krále, s nimi byl uprostřed jejich rozhodování i uprostřed důsledků. Byl se Saulem i Davidem, byl i s podmaněným izraelským lidem – a nejen skrze proroky. A pomáhal, nabízel, posiloval, volal k pravdě a věrnosti.

A tak se neděs, že tě Hospodin nechával a nechá rozhodnout se špatně. Ba dokonce tě nechá rozhodnout se i strašně špatně. Hospodin je Bůh Živý, jediný pravý Bůh – a proto tě nechá se rozhodnout, jako nechal ty Izraelce. Ale nikdy tě v tom nenechá samotného. Bude tě varovat – i podporovat. Dává a bude ti dávat svá doporučení – už v Písmu jich není málo.

A jakákoli budou tvá rozhodnutí, věz, že se můžeš rozhodovat dobře a správně, protože ti to nabízí Hospodin. Tedy ten, jenž dává a nebere. Ten, který ti toho tolik dal, a ještě mnohem více a lepšího má přichystáno. Hospodin všem lidem daroval a dál nabízí možnost rozhodovat se jinak, než poměřováním pro a proti. A věz, že i v tom nejhorším, co mohou lidé způsobit druhým a sobě svými rozhodnutími, s tebou a s námi Hospodin byl, je a bude. A nabízí možnost pokání, nápravy, nového začátku i sílu nést následky svých rozhodnutí. Stejně jako těm Izraelcům. Amen.

Modlitba: Ztišme se k přímlyvným modlitbám:

Nebeský Králi, ty jsi nám Otcem. Vychováváš nás, učíš nás, ale hlavně nám velice mnoho dáváš. Všem, ať už ti věříme nebo tě odmítáme. Tak tě prosíme, kéž netoužíme být jako ostatní národy, kéž nehledíme na tento svět, na lidi a jejich starosti jen našima očima. Vždyť toho vidíme tak málo, tak krátkozrace, tak zkrlesleně. Prosíme tě, proměňuj nás ve svůj lid, který ponese lidem tvou zprávu, tvé evangelium.

Přimlouváme se také za všechny, kdo jsou zmateni a ztraceni uprostřed rozhodnutí, utrpení a zdánlivě bezvýchodných situací. Otevírej jejich oči a sám k nim přicházej, aby poznali rozhodnutí dobré od špatného, aby prohlédli skrz útlak a nátlak k prav-

dě, již jsi ty sám. V tvé pravdě totiž není žádná situace bezvýchodná.

Myslíme v tuto chvíli na všechny vyděšené teroristickými útoky v Evropě i jinde. Myslíme i na ty, jichž se týkaly osobně, kdo ztratili své blízké. Myslíme na politiky i méně mocné lidi, aby se neukvapili ve svých rozhodnutích vůči muslimům. A prosíme tě, kéž umí rozlišovat mezi Božími věrnými a těmi, kdo zneužívají náboženství ke svým lidským cílům.

Hospodine, prosíme za všechny lidi, jejichž problémy mizí z dohledu lidských očí v důsledku zajímavějších krizí. Prosíme za lidi staré, aby nebyli opuštěni. Prosíme za lidi bez domova a bez práce, kéž vykoučují na novou cestu obyčejného života s prací a místem k životu. Prosíme za postižené – nepřestávej jim povolávat služebníky, pomocníky, přátele.

Poslání: 1Pe 5, 5b-7: „Všichni se oblecte v pokoru jeden vůči druhému, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost. Pokořte se tedy pod mocnou rukou Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.“

Požehnání: Iz 60, 19-20a: „Už nebudeš mít slunce za světlo dne, ani jas měsíce ti nebude svítit. Hospodin ti bude světlem věčným, tvůj Bůh tvou oslavou. Tvé slunce nikdy nezapadne, tvůj měsíc nebude ubývat, neboť Hospodin ti bude světlem věčným.“

Naše jubilantky

Ačkoli sestra Jaroslava Horáková oslavila 23. února 85. narozeniny, provádí neúnavnou a velmi záslužnou pastorační činnost. Pravidelně navštěvuje nemocné sestry Alinčovou a Hulhovou, informuje je o dění ve sboru a na oplátku zase vyřizuje jejich pozdravy. Sestra Horáková navíc nikdy nechybí na akcích sboru i mimo něj. A neváhá se vypravit ani do vzdálenějších míst naší země i do zahraničí. Děkujeme za službu a blahopřejeme.

Významné životní jubileum oslavila 5. března sestra Jaroslava Žaloudková, dlouholetá členka staršovstva. I když jí zdravotní stav nedovoluje účastnit se bohoslužeb, zůstává

s námi ve spojení. Pravidelně ji navštěvuje s. Jana Matuchová, a tak jí kontakt nechybí. Gratulantů se u Žaloudkových vystřídal mnoho – s dortem zavítali manželé Jirsákové, na biblické hodině přijeli jubilantku pozdravit br. farář Jan Opočenský, s. kurátorka Věra Grögerová, s. MUDr. Miriam Stará, s. Jaroslava Horáková

a s. Jitka Sobotková. S denním zpožděním se dostavila i s. Ladka Richterová. Děkujeme blízkým naší milé sestry – především manželovi Stanislavu a dceři Jaroslavě, kteří jsou jí oporou v nelehké životní situaci. Stále se za ni modlíme a věříme, že se na nedělních bohoslužbách, dá-li Pán Bůh, zase objeví.

Druhý díl putování

Už podruhé jsme se sešli nad vyprávěním, doplněným řadou fotografií, s bratrem farářem Tomášem Pavelkou, který s přítelem vloni navštívil Izrael. Cestu měli velmi dobře roz-

myšlenou, a tak jsme měli možnost zhlédnout biblická i současná místa a dozvědět se mnoho zajímavých věcí, o kterých se v bedkách nedočtete.

Jakoubek Skalický

Na tento okamžik jsme se ve sboru dlouho a hodně těšili. Na Tři krále, 6. ledna 2015, se narodil manželům Štěpánce a Radovanovi Skalických zdravý chlapeček, který dostal jméno Jakub. Malému Kubičkovi, který se má čile k světu, i jeho rodičům přejeme Boží požehnání a lásku.

Adventní výzdoba pro kostel i domovy

Vloni se naše sestry postaraly o adventní výzdobu kostela i svých domovů. Jedno sobotní odpoledne vyrobily pod vedením s. Šulekové, která získala pro toto umění certifikát, překrásné adventní věnce. Na fotografiích můžete vidět, že se skutečně povedly.

Ohlédnutí za adventním a vánočním časem

Už tradičně jsme v našem sboru prožili krásný a na události bohatý adventní a vánoční čas. O nedělích se u nás vystřídala spousta hostů, kteří se spolu s námi podíleli na báječné atmosféře.

Hned první adventní neděli k nám zavítal dětský sbor Poupata, který do modlitebny kostela vnesl radostné chvíle očekávání. Děti zpívaly převážně vánoční písně, krásně hrály na flétny a není divu, že mnohokrát roztleskaly do posledního místečka zaplněný prostor. Naše malé nedělní školáčky dokonce přiměly k tanečním kreacím, jak na fotografii dokládá Tereza Blažková.

Svým vánočním pásmem se pochlubila děvčátka a kluci z MŠ Fráni Šrámka s křesťanskou výchovou. Jako Karafiátovi broučci byli skutečně neodolatelní... Vystoupení s nimi nacvičila Dana Gaudynová, která je učitelkou a členkou našeho sboru. Nastávající maminka Štěpánka Skalická děti doprovodila na klávesy.

Ani děti z nedělní školy nezůstaly pozadu. Pod vedením sestry Šulekové a bratra faráře Opočenského

si připravily cestu vlakem až do Betléma, kde se narodil Ježíš Kristus. Vyprávěly nám, co na ní zažily. Odpoledne 21. prosince se s vánoční hrou v režii Vítka Vondráčka představila naše mládež. Ačkoliv aktérům chyběl prostor pro zkoušky, protože většina z nich studuje na vysokých školách, zvládly děj bravurně. Hra o laskavém Václavovi, kterého ztvárnil Radovan Gaudyn, slavila u diváků obrovský úspěch. Malí i velcí herci si po skončení odpoledního představení pod vánočním stromem vybrali za slouženou malou odměnu.

Závěr roku jsme si potom připomněli v presbyterně. V družném hovoru, při cukroví, ale taky báječném chlebu z domácí pekárny Dany Gaudynové, který neměl chybu. Dětem pro radost naši muži na konec večera odpálili na farní zahradě ohňostroj.

Celý rok 2014 v našem sboru byl

Poupata Teplice

Hle, činím něco docela nového

Sestry a bratři, je nám dáno znáti tajemství Božího království? Nebo hledíme nevidíme a slyšíme nechápeme? Vždyť i apoštol Pavel musí konstatovat: „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance.“ Tak co je zvláštního na tom, že ostatním je dáno znáti tajemství Božího království jen v podobenstvích? Apoštol Pavel dodává: „Nyní poznáváme částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mě.“ Bůh zná tedy úplně každého z nás, zná i tajemství Božího království a zná také výklad podobenství. A proto neváhejme a dotazujme se ho stále znovu, co to podobenství vlastně znamená pro naše životy. Dokud nás to bude upřímně zajímat a dokud se na to budeme ptát, naše proměna z nechápavých zástupů v učedníky může úspěšně pokračovat. Zdá se, že lidé v zástupu se Ježíše již netázali; jen si jeho řeč přebrali po svém a potom odešli svou cestou. Ale nás v Ježíšově blízkosti nemusí předurčit k neporozumění ani stav vidomé nevidomosti a slyšící nechápavosti. Pokud k našemu Pánu společně dotápeme jako ti slepci držící se navzájem za ruce a volající o smilování, otevře naše oči. Naslouchejme tedy jeho řeči.

„Toto podobenství znamená: Semem je Boží slovo.“ Před čerstvě rozlepenými očima se rozvíjí pestrá hra kontrastů. Boží slo-

V neděli 8. února nám kázáním posloužil Filip Němeček, jáhenský praktikant ve Farním sboru ČCE v Praze – Kobylisích.

vo, ta nejmocnější skutečnost, která nechává rozestoupit moře, která se skládá z hromady suchých kostí a vdechuje jim nový život, v níž se Bůh sám prochází mezi námi v lidském těle – to Boží slovo je v tuto chvíli na pohled zanedbatelné jako zrníčko. Pranepatrné semínko, téměř na hranici viditelnosti. Jeden z nejmenších objektů, kterých si vůbec povšimneme pouhým okem.

Pokud však padne do dobré země, vydává úrodu. Ale my zatím netušíme, kde – nebo v kom z nás – je

dobrá země. Nepodléhejme úzkostným a rezignovaným představám, že v nás rozhodně není! Nenecháme se ukolébávat samovolnými jistotami, že v nás stoprocentně je. Soustředíme se raději na povahu setby samotné. Jak jí napomůžeme v růstu? Setba nás udivuje množstvím výhod: Tam, kde před rozsetím neexistovala, najednou existuje. Oplývá spíše nadbytkem než nedostatkem. I přes nepochybné ztráty vydává úrodu. A mnohonasobnou. Pokud je nově zaséváno i mezi námi TADY A TED, ne-

divíme se náladě proroka, když volá: „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítajte.“ Kde jinde než v minulosti by se ostatně vzalo tolik těch starostí a tolik majetku a všech těch ostatních příčin, které podle Ježíše slovo likvidují? Ale prorok nám už staví před oči jiné vyhlídky, když vyřizuje od Hospodina: „Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?“

Co vlastně můžeme vědět? Vězme alespoň, že Hospodin neustále činí nové. Ví, co dělá. A my se můžeme nechat svobodně překvapit. Dále slovy proroka ujišťuje: „Já povedu pouštní cestu, pustou krajinou řeky.“ Rašící skutečnost převrací vzhůru nohama obvyklé danosti, pokud by jí chtěly zabránit v působení. Uprostřed moře Bůh odhalí souš. Pouštní povede řeky. Všude povede cestu. Zavlaží vyprahlé zóny zániku – i našich krizí, abychom ani v nejextrémnějších podmínkách nezemřeli a aby úroda nadále rostla. Hospodin nepřestává vynalédat bezmezné úsilí na to, aby cokoliv, co v našich životech kdy dávalo smysl, uchoval, obnovil a nechal rozrůst do netušených rozměrů. Zde v Teplicích například existuje naprosto konkrétní naděje, že zachová budoucnost pro tento

sbor a že sem pošle někoho dobrého, kdo se stane dalším zdejším farářem. A můžete si také dosadit vaše individuální očekávání vítězství Boží vůle ve vašich různě složitých situacích. Nerezignujeme-li na vyhlížení šťastných konců převyšujících veškerá pomyšlení, zůstáváme svým způsobem extrémními realisty. Vždyť naše naděje koření v semínku Božího slova, a tedy v základu veškeré skutečnosti. Zároveň ale tušíme, že cesty k těm happyendům vedou neodmyslitelně právě i těmi pustinami. Obě polohy realismu k víře patří.

Kristus bez přebytku naivity pojmenovává i překážky: „Poděl cesty – to jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni.“ Ten zlý je ve výchozím podobenství přirovnán k ptákům, co semínko sezobou, anebo k pošlapání semínka. Jde o sílu, která Boží slovo pohltí nebo přežvýká po svém, překroučí ve prospěch vlastních nekalých záměrů. A pokud se po Božím slovu vyhladověle nevrhne, rovnou jej vztekle rozdupe. Bohužel se před ní nelze automaticky ukrýt ani v prostoru nehlubší intimity, neboť „bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni.“

Děsí nás někdy představa Boha, jenž nás vidí jako velký bratr? Neméně znepokojivě působí informace o jakémsi ďáblu vkrádajícím se do srdcí. Charakteristické je, že ti, z jejichž srdcí bylo semeno vykradeno, zůstali podél cesty. Jako prevence zní výzva z Jakubovy epistoly: „Vzepřete se ďáblu, a uteče od vás, přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám.“ Bylo by dobré přibližovat se cestě natolik, abychom ve zlomovém okamžiku zůstali na cestě. Kristus je cesta. Držme se jej nadále jako jeho učedníci. A dotazujme se po smyslu dalšího úseku podobenství.

„Na skále, to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyší; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpada-

jí.“ O první skupině posluchačů ani nevíme, co si o slyšeném pomysleli. Druhá však přijímá slovo s radostí. Na první pohled bylo úspěchu dosaženo. Co víc si přát, než Boží slovo přijímat, a ještě se z něho radovat? Problém nastává tehdy, když s koncem radosti končí i přijetí. Když si to slovo nechováme ve chvílích krizí. I když právě ono by nás mohlo těžkostmi provést. Anebo ve chvílích, kdy samo přináší hořkost. V obdobích, kdy se kvůli němu postaví jiní lidé proti nám. Podle Ježíše slovo ve slyšících, kteří pak podlehlí pokušení, nezakořenilo. Je tedy žádoucí nepřijímat slovo povrchně – pouze pro šťastné chvíle. Odevzdáváme Bohu i temné hlubiny našeho nitra. Nestydme se otevřít mu místa, která nechceme nazřít ani my sami před sebou. Jeho pohled je léčivý. Čím propastnější hlubiny rozséváčovi zpřístupníme, tím odlehlejší pustiny budou zúrodněny.

Výklad podobenství pokračuje: „Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nepřinesou úrodu.“ V řeckém originále jde doslova o to, že nenesou úrodu až dokonce. Nejsou dostatečně vytrvalí. Co jim brání? Je zajímavé, že starosti, majetek a rozkoše zde tvoří nerozlučnou trojici. Z hedonistického úhlu pohledu by nedávalo smysl spojovat rozkoše a starosti. Kristova perspektiva je však přece jen jiná. V současné společnosti je pak majetek natolik všudypřítomný, že v něm asi neumíme shledávat žádné velké riziko. Kristova perspektiva však zdravě zpochybňuje i obvyklou dobovou atmosféru. A starosti máme přece všichni. Kristus nám ale klade na srdce, že ustarané plánování, kdy potřebujeme mít všechno pod kontrolou, nás neosvobodí. A to je konečně radostná zvěst, protože Boží záležitosti bývají vždy příjemnější než naše starosti. Pečujme více o jeho vůli, kterou zde máme naplnit. A nepředstavujeme si Ježíše jako škarohlída, nepřejícího nám žádné

potěšení ze života. Vždyť jeho láska v nás zůstane navěky, na rozdíl od pomyslných rozkoší, které jí brání v působení a samy uplývají jako nepokojné vody. A úkoly, k nimž jsme povoláni, nás naplní, neboť jsou tvůrčí a smysluplné. A majetku snad budeme mít vždy dostatek na to, abychom žili další den a abychom třeba někoho obdarovali. Bylo by tedy zavádějící nechat se nadbytečnými starostmi a provizorními poloradostmi rdousit.

Uvědomujeme si ovšem, že sami ze sebe nemáme sílu být dobrou půdou. Prosme Pána žně, aby nás náležitě rozoral. Nemá smysl se stále soustředit na překážky, protože čím více si jich uvědomujeme, tím realističtější nám připadá házet flintu do žita. Jak osvobodivé je nechat si opět při první příležitosti otevřít oči a znovu vyhlížet k jiným obzorům. A znovu si nechat zopakovat Hospodinovo ujištění: „Hle, činím něco docela nového a už to raší.“

Jedině nové Boží slovo – zaseté semeno samo – je kýženým zdrojem života. Nakonec půjde především o to, abychom mu nebránili v růstu. Vždyť vlastně potřebuje velice málo: vláhu z nebe, všudypřítomný vzduch, a naši plnohodnotnou existenci. Prosme, abychom byli dobrou půdou. A nakonec dojde k zázračnému dění „Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.“ Semem v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo. Zní to, jako by Boží slovo s posluchači srostlo v nerozlučný celek.

Především tedy naslouchejme. Oslovení, která uslyšíme, zachovejme. A zachovávejme je nejlépe, jak dovedeme. Upřímně a vytrvale. Budeme-li se obracet ke světu a budeme-li přijímat vláhu z nebe, třeba nás ještě samotné překvapí, jak daleko dorosteme – hnání už jenom samovolným pohybem růstu. A snad se ještě mnohokrát podíváme, kolik obživy komu přinese.

Amen.

KRÁTCE

Návštěva ve Strašnicích

Stále hledáme faráře na plný úvazek pro náš sbor. Při hostování na kazatelně v lednu letošního roku se nám líbil vikář Dan Páleník. Proto se v neděli 1. března dvanáct našich členů rozjelo do sboru ČCE v Praze – Strašnicích, kde bratr vikář ten den kázal. Po bohoslužbě jsme s bratrem Páleníkem čtvrt hodiny hovořili. Ubezpečil nás, že zůstává aktuálním kandidátem. Poslední slovo bude mít v polovině června potvrzení komise, že vikariát úspěšně složil a můžeme nastoupit jako farář v některém ze sborů, který pastýře právě hledá.

Taizé v Praze

V Praze se v závěru loňského a na počátku letošního roku konalo evropské setkání ekumenické komunity Taizé. Strávili tu pět dní ve společných modlitbách a sdílení. Organizace ubytování, především v rodinách, několika desítek tisíc mladých lidí byla velmi náročná. Těší nás, že se na ní podíleli i členové mádeže našeho sboru, jmenovitě Hanka Jirsáková.

Dar pro diakonii

V rámci slavnostního večera předání ocenění vítězům čtenářské ankety Osobnost roku Ústeckého kraje 2014, kte-

rý se konal na Hradě v Litoměřicích, předal ředitel pořadajícího vydavatelství Metropol Ing. Jiří Moršadt šek na 5 000 korun zástupkyním tamní Diakonie ČCE. Ta prostředky použije na stavbu výtahu, potřebného pro hendicapované spoluobčany, kteří tu pracují. Věříme, že se přidají i další partneři úspěšného projektu.

Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích,
mobil br. farář Mgr. Jan Opočenský 604 339 518
č. ú. 2100220448/2010

POZVÁNÍ

Pravidelná shromáždění

• neděle	9.30 hodin	bohoslužba
	10.00 hodin	nedělní škola pro děti
<i>po bohoslužbě neformální posezení v presbyterně u kávy a čaje</i>		
• středa	16.00 hodin	biblická hodina
• čtvrtek	odpoledne	setkání maminek s dětmi
• každý 2. pátek v měsíci		setkání mužů
• sobota	18.00 hodin	setkání mládeže

Máte-li možnost,
sledujte dění ve sboru ČCE také na internetu:
www.teplice.evangelnet.cz

Milí evangeličtí cyklisté a přátelé tábora JAK v Bělči!

Zasíláme Vám pozvánku a informace k naší cyklo dovolené v r. 2015. Všechny tyto informace prosím ihned zapracujte do svých plánů a zajistěte si volno na společné chvíle na výletech v sedlech Vašich kol a v hlavní budově našeho známého a velice přívětivého tábora v Bělči n. O. Srdečně zveme Vás všechny, kteří již naše společné pobyty s nádherně prožitými chvílemi znáte i další přátele z Vašich i jiných sborů.

Nejdůležitější je se včas a řádně přihlásit, což učiňte co nejdříve – nejpозději do konce dubna - společně též odešlete **zálohu** – dospělý 1000,- a dítě 500,- jako v minulých letech **na účet UCB č. 356956054/2700**.

Přihláška musí obsahovat jméno, datum nar., adresu – a tuto zašlete na mail jancykovaruzena@seznam.cz. Případné dotazy volejte na tel. 608 984 419.

Termín pobytu: **1. 8. - 8. 8. 2015**

Začínáme: v sobotu 1.8. večer v 18.30 – příjezd a ubytování již po 16.00

	Cena pobytu za 1 den:	ubytování	snídaně	oběd	večeře	celkem
Věk 13-99 let	194,-	59,-	88,-	68,-	409,-	
Věk 4-12 let	189,-	44,-	71,-	56,-	360,-	

Dítě do 3 let má celý pobyt i stravu zdarma.

- **cena zahrnuje:** ubytování s plnou penzí a pitným režimem (pití je stále v jídelně) + odpolední svačinku
- **způsob úhrady:** hotově dle objednaných služeb (po odečtení zálohy) platíte v průběhu pobytu ved. tábora
- **parkování vozidel:** v areálu tábora – na kola je vyhrazena uzamčená garáž
- **ubytování:** v hlavní budově – 1. patro, převážně ve 4 lůžkových pokojích, v přízemí pro nás připravena příjemná jídelna se shromažďovacím prostorem
- **odjezd:** v sobotu 8. 8. 2015 po snídani (pokoje uvolnit do 10.00)

Už nyní se těšíme na Vás všechny – cyklisty i doprovodná vozidla s realizačním zázemím
Nashledanou v táboře JAK v Bělči se těší **Milan Jancyk a Pavel Křivohlavý**

Setkání s Kateřinou Lachmanovou

Na tradiční podzimní ekumenické setkání žen jsme tentokrát pozvaly Kateřinu Lachmanovou z Prahy. Tématem besedy byla její čerstvě vydaná knížka s názvem „Karikatury Boha“ s půvabnými ilustracemi autorčiny mladší sestry. Několik exemplářů i s vlastnoručním podpisem je mezi našimi sestrami, lze si vypůjčit. Rozhodně stojí za to číst. Součástí ekumenického setkání byla jako vždy rukodělná výroba pro radost i zdobení.

Fotografie pro toto vydání pořídila redakce Sborových ozvěn.

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Toto číslo vyšlo za laskavé podpory akciové společnosti Severočeský METROPOL, grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu metropol1@seznam.cz nebo předejte s. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí n. L.

